

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 6. júna 2012 v trestnej veci obvineného **R. R. pre zločin vydierania** podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní, ktoré podal obvinený R. R., zastúpený obhajcom JUDr. J. H., advokátom v Prievidzi, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 5. februára 2009, sp. zn. 2To 10/2009 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. R. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, zo dňa 17. decembra 2008, sp. zn. 1T 189/2007, bol obvinený R. R. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 7. augusta 2007 okolo 12.00 hodiny pred domom číslo X. na M. ceste v H. žiadal M. S., aby s ním išiel do P. podpísať doklad o tom, že prevzal peňažnú sumu vo výške 320 000 Sk z úveru z P., a vyhrážal sa M. S., že ak nepôjde doklad podpísať, postará sa o to, že majiteľ účtu, na ktorý boli finančné prostriedky z predmetného úveru poukázané, a má za sebou mafiu, dá ho zlikvidovať, pričom M. S. v obave z týchto vyhrážok spolu s obvineným v čase medzi 12.00 hod. a 12.30 hod. v ten istý deň odcestoval do P., kde na mestskom úrade podpísal potvrdenie o tom, že predmetné finančné prostriedky prevzal od P. D., hoci v skutočnosti ich od P. D. prevzal obvinený R. R..

Obvinenému bol za to uložený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák., trest odňatia S. na 40 (štyridsať) mesiacov, na výkon ktorého

bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený R. R. odvolanie, ktoré neskôr, prostredníctvom svojho obhajcu, odôvodnil. Krajský súd v Trenčíne uznesením, zo dňa 5. februára 2009, sp. zn. 2To 10/2009, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. R. zamietol.

Obvinený R. R., prostredníctvom svojho obhajcu, podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 5. februára 2009, sp. zn. 2To 10/2009, ako aj jemu predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, zo dňa 17. decembra 2008, sp. zn. 1T 189/2007, dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu a rozhodnutia oboch súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený v dovolaní namietal, že prvostupňový súd založil rozhodnutie o jeho vine na dôkaze - svedeckej výpovedi poškodeného M. S. z prípravného konania, hoci tento dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, pričom takýmto postupom bolo zásadným spôsobom porušené právo na jeho obhajobu a zároveň aj jeho právo na spravodlivý súdny proces garantovaný v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných S. a tento nedostatok nebol odstránený ani v konaní pred odvolacím súdom. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre čítanie zápisnice o výsluchu poškodeného M. S. z prípravného konania, pretože súdu bolo miesto pobytu poškodeného známe. Na súdnom predvolaní adresovanom do Českej republiky bolo chybné uvedené meno adresáta - poškodeného, čo malo za následok, že sa tomuto nepodarilo zásielku doručiť; okresný súd napriek tomu vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom prečítal výpoveď poškodeného S. z prípravného konania, hoci neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por., pričom nezabezpečením svedka - poškodeného k výsluchu došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu, pretože na hlavnom pojednávaní jeho osobným výsluchom nemohol vyvrátiť skutočnosti mu obžalobou kladené za vinu. Namietal aj porušenie ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. konaním prvostupňového súdu, keď tento časť výpovede svedka S. svedčiacu proti nemu považoval za pravdivú, avšak inú časť, svedčiacu v prospech obvineného, považoval za účelovú a nepravdivú, ako aj konaním krajského súdu, ktorý si závery prvostupňového

súdu ako správne osvojil. Obvinený ďalej uviedol, že počas konania pred súdom opakovane upozorňoval súd na skutočnosť, že poškodený M. S. sa zdržuje v Českej republike len sporadicky, že sa zdržiava v H., pričom priložil k svojmu dovolaniu čestné prehlásenia viacerých svedkov potvrdzujúce, že sa poškodený M. S. zdržiaval v období medzi augustom 2008 a marcom 2009 v H., kde ho tieto osoby videli.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech napadnutými rozhodnutiami súdov, a to v ustanoveniach, na porušenie ktorých dovolanie poukazuje a o ktoré sa dovolací dôvod opiera, a aby súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2 To 10/2009, zo dňa 5. februára 2009 v celom rozsahu, ako aj rozsudok Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 189/2007, zo dňa 17. decembra 2008 a aby prikázal Okresnému súdu v Prievidzi, aby vec opätovne prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného zaslal svoje vyjadrenie prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi, v ktorom uviedol, že súd vykonal všetky dostupné úkony, aby zabezpečil prítomnosť svedka – poškodeného M. S. na hlavnom pojednávaní, avšak neúspešne, čím došlo k naplneniu dôvodov na čítanie zápisníc o výsluchu svedka – poškodeného M. S. z prípravného konania. Poukázal aj na skutočnosť, že obvinený mohol konfrontovať poškodeného už v prípravnom konaní, a to nielen prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý bol prítomný pri výsluchoch poškodeného, ale aj osobne pri ich konfrontácií dňa 11. októbra 2007, kde poškodený oproti svojim ostatným výpovediam zbavoval viny obvineného R.. Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného R. R. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že toto je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 v zmysle § 567j ods. 6 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (účinného do 31. augusta 2011 v zmysle § 567j ods. 7 Tr. por.).

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. (účinného do 31. augusta 2011 v zmysle § 567j ods. 7 Tr. por.).

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že dovolacie dôvody uvedené obvineným v dovolaní neboli naplnené. K jeho námietke, že prvostupňový súd nezákonne založil svoje rozhodnutie o vine obvineného na výpovedi svedka – poškodeného S. z prípravného konania, hoci tento dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, čím bolo súčasne porušené aj jeho právo na obhajobu, ako i právo na spravodlivý súdny proces, treba uviesť, že táto nie je opodstatnená. Najvyšší súd dospel k záveru, že boli splnené zákonom požadované podmienky pre čítanie svedeckej výpovede poškodeného S. z prípravného konania v zmysle § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. Okresný súd urobil všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil prítomnosť poškodeného S. v konaní pred súdom, najmä po vrátení predmetnej veci Krajským súdom v Trenčíne na opätovné prejednanie a rozhodnutie veci. Využil aj inštitút zabezpečenia svedka podľa § 88 Tr. por., vzhľadom na skutočnosť, že sa nepodarilo zabezpečiť jeho účasť na hlavnom pojednávaní ani po viacerých pokusoch o predvedenie a neúspešné zostali aj pokusy o doručenie predvolania príslušníkmi Policajného zboru. Po pobyte svedka – poškodeného sa pátralo, pričom podľa správ z Národnej ústredne SIRENE bolo možné zistiť, že poškodený S. nemal stále bydlisko na území Českej republiky, z ktorého by ho bolo možné predvolať, pričom okresný súd sa aj pokúšal na ním uvedenú adresu v Českej republike predvolanie na hlavné pojednávanie doručiť, avšak neúspešne. Na obálke tohto predvolania bolo síce, ako na to poukazoval aj obvinený, uvedené nesprávne meno F., avšak dátum narodenia poškodeného bol správny a na doručenke bolo uvedené meno adresáta správne. V tejto súvislosti považuje Najvyšší súd rozhodnutia oboch súdov za správne a ich závery si osvojuje.

K tomu považoval Najvyšší súd za potrebné uviesť, že kontradiktórny charakter hlavného pojednávania bude zachovaný pri prečítaní zápisnice o výpovedi svedka vtedy,

ak táto výpoveď bola vykonaná kontradiktórne v prípravnom konaní, t.j. ak výsluch takého svedka bol uskutočnený za prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu, alebo ak prítomnosť pri tomto úkone im bola reálne umožnená (hoci ju napr. nevyužili). V tomto prípade bol svedok – poškodený S. vypočutý v prípravnom konaní viackrát, pričom pri jeho výsluchu zo dňa 28. septembra 2007 sa zúčastnil aj obhajca, ako aj pri konfrontácii medzi obvineným a svedkom – poškodeným dňa 11. októbra 2007.

Ďalšie námietky obvineného, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, vzťahujúce sa k hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa ako aj odvolacím súdom a námietky týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu sú námietkami skutkovej povahy. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok však neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolacie námietky obvineného týkajúce sa správnosti a úplnosti dokazovania a skutkových zistení sú mimo rámec obvineným uplatneného dovolacieho dôvodu, a preto k ním Najvyšší súd nijako nemohol prihliadať.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 6. júna 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová